ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 27ης Ιουλίου 2004*

Στην υπόθεση T-148/04 R,

TQ3 Travel Solutions Belgium SA, με έδρα το Mechelen (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους R. Ergec και K. Möric, avocats,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους L. Parpala και E. Manhaeve, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

υποστηριζόμενης από τη

Wagon-Lits Travel SA, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους F. Herbert και H. Van Peer, avocats, και D. Harrison, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση με την οποία ζητείται, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση των αποφάσεων της Επιτροπής περί μη κατακυρώσεως στην αιτούσα του φέροντος αριθμό 1 έργου το οποίο αφορούσε η προκήρυξη 2003/S 143-129409 για την παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου και περί κατακυρώσεως του διαγωνισμού αυτού σε άλλη επιχείρηση και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα αναστολής των αποτελεσμάτων της αποφάσεως περί κατακυρώσεως του διαγωνισμού αυτού ή της συναφθείσας συμβάσεως κατόπιν της αποφάσεως αυτής,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς και διαδικασία

1 Με τη σύμβαση-πλαίσιο 98/16/IX.D.1/1 της 13ης Ιανουαρίου 1999, η Επιτροπή ανέθεσε στην εταιρία Belgium International Travel τη διαχείριση των υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου για τους υπαλλήλους της στις Βρυξέλλες. Η σύμβαση αυτή συνήφθη για αρχική χρονική περίοδο δύο ετών, με δυνατότητα ανανεώσεως σε τρία στάδια, για ένα χρόνο κάθε φορά, δηλαδή, για τη χρονική περίοδο από 1ης Απριλίου 1999 μέχρι τις 31 Μαρτίου 2004. Με συμπληρωματική πράξη της 27ης Φεβρουαρίου 2001, η εν λόγω σύμβαση εκχωρήθηκε στην εταιρία TQ3 Travel Solutions Belgium (στο εξής: αιτούσα).

2 Με προκήρυξη διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε στο *Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ 2003, S 103), η Επιτροπή προκήρυξε διαγωνισμό, με κλειστή διαδικασία, υπό τα στοιχεία ADMIN/D1/PR/2003/051, για την παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου σχετικά με τις μετακινήσεις των υπαλλήλων και των οργάνων που είναι επιφορτισμένοι με αποστολή και όλων των άλλων προσώπων που ταξιδεύουν για λογαριασμό ή κατόπιν αιτήσεως των κοινοτικών οργάνων και οργανισμών.

3 Όπως προκύπτει από τον φάκελο, αυτή η προκήρυξη διαγωνισμού ακυρώθηκε από την Επιτροπή κατόπιν παραιτήσεως ορισμένων κοινοτικών οργάνων.

4 Στις 29 Ιουλίου 2003, ενεργώντας δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1), η Επιτροπή δημοσίευσε στο *Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ 2003, S 143), υπό τα στοιχεία 2003/S 143-129409, νέα προκήρυξη διαγωνισμού, με κλειστή διαδικασία, για την παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου που αφορούν τις μετακινήσεις των υπαλλήλων και των οργάνων που είναι επιφορτισμένοι με αποστολή και όλων των άλλων προσώπων που ταξιδεύουν για λογαριασμό ή κατόπιν αιτήσεως των κοινοτικών οργάνων και οργανισμών (τμήμα II.1.6 της προκηρύξεως). Η προκήρυξη αποτελούνταν από ορισμένο αριθμό έργων, το καθένα από τα οποία αντιστοιχούσε σε έναν τόπο εκτελέσεως των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των Βρυξελλών (έργο 1), του Λουξεμβούργου (έργο 2), του Grange (έργο 3), του Geel (έργο 5), του Petten (έργο 6) και της Σεβίλλης (έργο 7).

5 Με συστημένη επιστολή της 28ης Νοεμβρίου 2003, η αιτούσα κατέθεσε στην Επιτροπή προσφορά για τα έργα 1, 2, 3, 5, 6 και 7 της εν λόγω προκήρυξης.

6 Με έγγραφο της 24ης Φεβρουαρίου 2004, η Επιτροπή πληροφόρησε την αιτούσα ότι η προσφορά της για το έργο 1 της προκηρύξεως δεν προτιμήθηκε (στο εξής: επίδικη προκήρυξη), καθόσον η σχέση ποιότητας/τιμής της προσφοράς της ήταν κατώτερη από αυτήν της προσφοράς που προτιμήθηκε.

7 Με έγγραφο της 8ης Μαρτίου 2004, η αιτούσα ζήτησε να της κοινοποιηθούν σαφέστερες πληροφορίες ως προς την επιλογή της προσφοράς που προτιμήθηκε στην επίδικη προκήρυξη. Ζήτησε επίσης από την Επιτροπή να αναστείλει τη διαδικασία αναθέσεως της προκηρύξεως αυτής και να μη συνάψει σύμβαση με την προτιμηθείσα για το έργο αυτό επιχείρηση.

8 Με έγγραφο της 16ης Μαρτίου 2004, η Επιτροπή παρέσχε πληροφορίες στην αιτούσα σχετικά με την αιτιολογία της αποφάσεώς της της 24ης Φεβρουαρίου 2004 με την οποία δεν ανέθεσε σε αυτήν το επίδικο έργο και σχετικά με την απόφασή της να το αναθέσει σε άλλη επιχείρηση (στο εξής: απόφαση μη αναθέσεως και απόφαση αναθέσεως, αντιστοίχως). Η Επιτροπή διευκρίνισε ιδίως ότι η προσφορά της αιτούσας έλαβε 51,55 βαθμούς, ενώ η προτιμηθείσα προσφορά της εταιρίας Wagon-Lits Travel (στο εξής: WT) έλαβε 87,62 βαθμούς κατόπιν ποιοτικής και οικονομικής αναλύσεως και ότι, κατά συνέπεια, η προσφορά της WT είχε περισσότερα πλεονεκτήματα από οικονομική άποψη και δικαιολογούσε την ανάθεση του επίδικου έργου σε αυτήν την επιχείρηση. Η Επιτροπή υπογράμμισε επίσης ότι η προσφορά της WT, αν και ήταν σαφώς χαμηλότερη σε επίπεδο τιμής σε σχέση με την προσφορά της αιτούσας (δείκτης 100 για τη WT και δείκτης 165,56 για την αιτούσα), «δεν φαινόταν υπερβολικά χαμηλή και επομένως δεν υπήρξε ανάγκη προσφυγής στις διατάξεις του άρθρου 139 του κανονισμού [...] 2342/2002».

9 Με τηλεομοιοτυπία της 17ης Μαρτίου 2004, η Επιτροπή πρότεινε στην αιτούσα την παράταση μέχρι και τις 27 Ιουνίου 2004 της συμβάσεως-πλαισίου 98/16/IX.D.1/1 σχετικά με τις υπηρεσίες ταξιδιωτικού πρακτορείου, η οποία έληγε στις 31 Μαρτίου 2004.

10 Με έγγραφο της 19ης Μαρτίου 2004, η Επιτροπή δικαιολόγησε την αίτησή της για παράταση της ανωτέρω συμβάσεως-πλαισίου διευκρινίζοντας ότι η κοινοποίηση των οδηγιών στον νέο αντισυμβαλλόμενο, δηλαδή στη WT, και η έναρξη ισχύος της νέας συμβάσεως δεν μπορούσαν να πραγματοποιηθούν κατά την ημερομηνία που προέβλεπε η εν λόγω σύμβαση-πλαίσιο.

11 Με τηλεομοιοτυπία της 22ας Μαρτίου 2004, η αιτούσα ενημέρωσε την Επιτροπή ότι δεν επιθυμούσε να παρατείνει τη σύμβαση-πλαίσιο και ότι, συνεπώς, η σύμβαση θα έληγε την 1η Απριλίου 2004.

12 Στις 31 Μαρτίου 2004, η Επιτροπή συνήψε σύμβαση με τη WT για την παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου στις Βρυξέλλες.

13 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Απριλίου 2004, η αιτούσα άσκησε προσφυγή-αγωγή ζητώντας, αφενός την ακύρωση της αποφάσεως της μη αναθέσεως και της αποφάσεως αναθέσεως και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιτίας των αποφάσεων αυτών.

14 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την ίδια μέρα, η αιτούσα άσκησε την παρούσα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητεί:

— αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση της αποφάσεως της μη αναθέσεως και της αποφάσεως αναθέσεως,

— αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα αναστολής των αποτελεσμάτων της αποφάσεως αναθέσεως ή της συμβάσεως που συνήφθη μετά την απόφαση αυτή.

15 Στις 4 Μαΐου 2004, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως αυτής με τις οποίες εκτιμά ότι δεν πληρούται καμία από τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη λήψη των αιτούμενων προσωρινών μέτρων και ότι, συνεπώς, η εν λόγω αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

16 Στις 5 Μαΐου 2004, ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου διαβίβασε στην αιτούσα τις παρατηρήσεις της Επιτροπής και στις 10 Μαΐου 2004 κάλεσε την αιτούσα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επ' αυτών.

17 Στις 12 Μαΐου 2004, η αιτούσα κατέθεσε αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων δυνάμει του άρθρου 105, παράγραφος 2, και του άρθρου 65, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου καθώς και των άρθρων 24 και 26 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, με την οποία ζητεί να υποχρεωθεί η Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα, δηλαδή τη σύμβαση που υπογράφηκε μεταξύ αυτής και της WT στις 31 Μαρτίου 2004, την προσφορά που υπέβαλε η WT απαντώντας στην πρόσκληση υποβολής προσφορών και την έκθεση της επιτροπής εκτιμήσεως των προσφορών (στο εξής: επίδικα έγγραφα), στα οποία, κατ' αυτήν, στηρίζει η Επιτροπή τα σημεία 46 έως 49 των παρατηρήσεών της, προκειμένου να συμπεράνει ότι δεν υφίσταται fumus boni juris. Η αιτούσα ζήτησε επίσης από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου να επιτρέψει στους διαδίκους να αναπτύξουν προφορικά τις παρατηρήσεις τους βάσει των προαναφερθέντων εγγράφων.

18 Στις 17 Μαΐου 2004, η αιτούσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής της 4ης Μαΐου 2004. Η αιτούσα επανέλαβε την αίτησή της λήψεως προσωρινών μέτρων και, επιπροσθέτως, ζήτησε να μη ληφθούν υπόψη από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου όσα έχει εκθέσει η Επιτροπή στα σημεία 46 έως 49 των παρατηρήσεών της της 4ης Μαΐου 2004.

19 Στις 18 Μαΐου 2004, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως διεξαγωγής αποδείξεων με τις οποίες εκτιμά ότι η αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

20 Στις 24 Μαΐου 2004, η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της απαντώντας στις παρατηρήσεις της αιτούσας της 17ης Μαΐου 2004. Η Επιτροπή επανέλαβε το αίτημά της να απορριφθεί από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου η αίτηση προσωρινών μέτρων και ζήτησε να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτο το αίτημα να μη ληφθούν υπόψη τα σημεία 46 έως 49 των παρατηρήσεών της της 4ης Μαΐου 2004.

21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στον Γραμματέα του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουνίου 2004, η WT ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα υπόθεση προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Η αίτηση παρεμβάσεως επιδόθηκε στους διαδίκους σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας. Οι διάδικοι δεν προέβαλαν ενστάσεις σχετικές με την τελευταία αυτή αίτηση.

22 Με διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 28ης Ιουνίου 2004, επετράπη στη WT να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση. Αντίγραφα όλων των εγγράφων της διαδικασίας επιδόθηκαν στη WT.

23 Στις 5 Ιουλίου 2004, η WT κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων. Η παρεμβαίνουσα συντάσσεται με τις παρατηρήσεις της Επιτροπής. Ζητεί να απορριφθεί από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου η αίτηση προσωρινών μέτρων και να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη η αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων.

24 Στις 16 Ιουλίου 2004, η αιτούσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των παρατηρήσεων της WT. Επαναλαμβάνει την αίτησή της λήψεως προσωρινών μέτρων και, αντικρούοντας τα επιχειρήματα της WT σχετικά με την προσκόμιση των επίδικων εγγράφων, επαναλαμβάνει επίσης το αίτημά της να υποχρεωθεί η Επιτροπή να προσκομίσει τα εν λόγω έγγραφα, να επιτρέψει ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου στους διαδίκους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους όσον αφορά τα έγγραφα αυτά και, ελλείψει αυτών, να μη ληφθούν υπόψη τα σημεία 46 έως 49 των παρατηρήσεων της 4ης Μαΐου 2004. Η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν έχει να διατυπώσει παρατηρήσεις επί του υπομνήματος παρεμβάσεως.

Σκεπτικό

Επί της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων

25 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, αφενός, και του άρθρου 225, παράγραφος 1, ΕΚ, αφετέρου, το Πρωτοδικείο δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

26 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (fumus boni juris), τη λήψη των προσωρινών μέτρων που ζητούνται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, πράγμα που σημαίνει ότι τα προσωρινά μέτρα πρέπει να απορρίπτονται αν μία απ' αυτές ελλείπει [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30].

27 Τα μέτρα αυτά πρέπει, εξάλλου, να είναι προσωρινά, υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν τα επίδικα νομικά ή πραγματικά ζητήματα ούτε εξουδετερώνουν εκ των προτέρων τις συνέπειες της μεταγενέστερης αποφάσεως επί της κύριας δίκης [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 22].

28 Εξάλλου, στο πλαίσιο αυτής της συνολικής εξετάσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίσει, ενόψει των ιδιαιτεροτήτων της υποθέσεως, τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση αυτή, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμήσει την αναγκαιότητα της εκδόσεως διατάξεως προσωρινών μέτρων (προπαρατεθείσα διάταξη Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., σκέψη 23).

29 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων του φακέλου, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων κρίνει ότι διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της παρούσας αιτήσεως προσωρινών μέτρων, χωρίς να χρειάζεται να αναπτύξουν προηγουμένως προφορικά τους ισχυρισμούς τους οι διάδικοι.

30 Επιβάλλεται, εν προκειμένω, να εξεταστεί πρώτον η προϋπόθεση του επείγοντος.

Επιχειρήματα των διαδίκων

31 Η αιτούσα προβάλλει ότι πληρούται η προϋπόθεση του επείγοντος. Επισημαίνει ότι, μέχρι την έκδοση της αποφάσεως της κύριας δίκης, θα υφίστατο η ίδια σημαντική και ανεπανόρθωτη ζημία η οποία συνίσταται στην απώλεια σημαντικού μέρους της αγοράς, σε υπερβολικά σημαντική χρηματική ζημία και σε ιδιαίτερα σημαντική προσβολή της φήμης της.

32 Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση αναθέσεως του επίδικου έργου σε άλλον διαγωνιζόμενο της στερεί σημαντικά έσοδα και σημαντικό μέρος της αγοράς. Ο ετήσιος κύκλος εργασιών του επίδικου έργου ανέρχεται σε 44 900 000 ευρώ, ποσό που αντιπροσωπεύει περίπου το 20 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της αιτούσας στο Βέλγιο. Σύμφωνα με διάφορους υπολογισμούς, η αιτούσα εκτιμά ότι το επίδικο έργο αντιπροσωπεύει ποσοστό μεταξύ 16,83 και 23,85 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της.

33 Κατά την αιτούσα, η απώλεια αυτού του μεριδίου της αγοράς και «ενός βασικού σημείου αναφοράς που συνδέεται άμεσα με την παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου στην Επιτροπή στις Βρυξέλλες» θα έχει ως αποτέλεσμα ανεπανόρθωτη αλλαγή της θέσεώς της στην αγορά, ιδίως υπό το πρίσμα μιας δύσκολης οικονομικής καταστάσεως. Συναφώς, η αιτούσα επισημαίνει ότι το μερίδιο της εν λόγω αγοράς είναι πολύ σημαντικό στον τομέα των υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου ο οποίος βρίσκεται από ετών αντιμέτωπος με μια ιδιαίτερα δύσκολη

οικονομική συγκυρία, κατάσταση που θα γίνει δυσχερέστερη από την 1η Ιανουαρίου 2005, ημερομηνία από την οποία θα καταργηθούν οι προμήθειες που κατέβαλλαν έως τότε οι αεροπορικές εταιρίες στα ταξιδιωτικά πρακτορεία στο Βέλγιο. Η κατάσταση αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα σημαντική μείωση των εσόδων των ταξιδιωτικών πρακτορείων.

34 Τέλος, η αιτούσα θεωρεί ότι τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα είναι αναγκαία, καθόσον η ακύρωση των επίδικων αποφάσεων από το Πρωτοδικείο στην κύρια υπόθεση δεν θα ήταν ικανή να εξαφανίσει τη ζημία σε βάρος της κοινοτικής έννομης τάξεως και της αιτούσας, δεδομένου ότι η σύμβαση μεταξύ Επιτροπής και WT θα έχει πλήρως ή σχεδόν πλήρως εκτελεστεί πριν από την ημερομηνία αυτή.

35 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η προβαλλόμενη από την αιτούσα ζημία δεν είναι ούτε σοβαρή ούτε ανεπανόρθωτη υπό την έννοια της νομολογίας του Πρωτοδικείου.

36 Όσον αφορά την προβαλλόμενη χρηματική ζημία, η Επιτροπή εκτιμά ότι, εφόσον η αιτούσα είναι σε θέση να προσδιορίσει ποσοτικά την άμεση ζημία της, αυτή μπορεί να αποκατασταθεί με την καταβολή αποζημιώσεως.

37 Η Επιτροπή προσθέτει ότι η αιτούσα δεν αποδεικνύει την ύπαρξη εξαιρετικών συνθηκών που θα καθιστούσαν δυνατό τον χαρακτηρισμό της εν λόγω ζημίας ως σοβαρής και ανεπανόρθωτης. Συναφώς, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ούτε ότι η απώλεια του μεριδίου της αγοράς θα έθετε σε κίνδυνο την υπόστασή της ούτε ότι η θέση της στην αγορά θα μεταβάλλονταν κατά τρόπο ανεπανόρθωτο. Η αιτούσα θα μπορούσε να επανακτήσει το απολεσθέν μερίδιο της αγοράς και οι δραστηριότητές της πέραν αυτής της αγοράς αρκούν για να αποφευχθεί να τεθεί σε κίνδυνο η υπόστασή της.

38 Όσον αφορά τις προβαλλόμενες από την αιτούσα μη χρηματικές ζημίες, δηλαδή την απώλεια βασικού σημείου αναφοράς και την ιδιαίτερα σημαντική προσβολή της φήμης της, η Επιτροπή αναφέρει ότι η απώλεια βασικού σημείου αναφοράς δεν παίζει κανένα σημαντικό ρόλο στη φάση της κατακυρώσεως των έργων και ότι η απώλεια ενός έργου αναφοράς δεν ενέχει προσβολή της φήμης, όπως έχει ήδη διαπιστώσει το Πρωτοδικείο με τη νομολογία του.

39 Τέλος, η Επιτροπή εκτιμά ότι το γεγονός ότι η σύμβαση που συνήφθη με τη WT μπορεί να έχει πλήρως εκτελεσθεί κατά τον χρόνο που θα εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν αποτελεί στοιχείο αποδεικνύον ότι πληρούται η προϋπόθεση του επείγοντος. Σε περίπτωση ακυρώσεως, η Επιτροπή είναι σε θέση να αποκαταστήσει τη ζημία της αιτούσας με νέα προκήρυξη διαγωνισμού και με την καταβολή αποζημιώσεως.

40 Η WT επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα της Επιτροπής επισημαίνοντας ότι η αιτούσα δεν απέδειξε τον σοβαρό και ανεπανόρθωτο χαρακτήρα των προβαλλόμενων ζημιών. Διευκρινίζει ότι η αιτούσα δεν αναφέρει σε ποιον βαθμό θα μπορούσε τυχόν μείωση του κύκλου εργασιών της, της τάξεως του 20 %, να απειλήσει την επιβίωσή της. Η WT υπογραμμίζει ότι η αιτούσα αποτελεί τμήμα διεθνούς ομίλου, και συγκεκριμένα του ομίλου TUI, που είναι ένας από τους κυριότερους ευρωπαϊκούς ομίλους του τομέα των ταξιδιωτικών επιχειρήσεων με κύκλο εργασιών της τάξεως των 19 215 εκατομμυρίων ευρώ το 2003 και με καθαρό κέρδος 315 εκατομμύρια ευρώ κατά το ίδιο έτος. Όσον αφορά την απώλεια μεριδίου της αγοράς, παρατηρεί ότι η αιτούσα θα μπορούσε να το ανακτήσει ευχερώς αν, κατά τη λήξη της παρούσας συμβάσεως ή κατόπιν ενδεχόμενης ακυρώσεως, αναλάμβανε έργο κατόπιν νέας προκηρύξεως διαγωνισμού εκ μέρους της Επιτροπής. Όσον αφορά την προσβολή της φήμης της, η WT επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα της Επιτροπής και προσθέτει ότι, στην πράξη, η απώλεια μιας συμβάσεως κατόπιν συμμετοχής σε διαγωνισμό δεν παρουσιάζει κανέναν επιζήμιο χαρακτήρα.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

41 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, το επείγον της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την αναγκαιότητα που υπάρχει για την

έκδοση προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των συμφερόντων του αιτούντος το προσωρινό μέτρο. Σε αυτόν τον τελευταίο εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κυρίας δίκης, χωρίς να υποστεί μια τέτοια ζημία (βλ. διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουλίου 2000, T-169/00 R, Esedra κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2951, σκέψη 43, και τη νομολογία που παρατίθεται εκεί).

42 Εν προκειμένω, η αιτούσα προβάλλει ότι ο σοβαρός και ανεπανόρθωτος χαρακτήρας της φερόμενης ζημίας απορρέει από το γεγονός ότι, χάνοντας το επίδικο έργο, αφενός, θα υφίστατο βλάβη λόγω απωλείας εσόδων και σημαντικού μεριδίου της αγοράς (χρηματική ζημία) και, αφετέρου, θα έχανε ένα βασικό σημείο αναφοράς και θα υφίστατο ιδιαίτερα σημαντική προσβολή της φήμης της (μη χρηματική ζημία).

43 Όσον αφορά τη χρηματική ζημία που επικαλείται η αιτούσα, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, όπως προέβαλε η Επιτροπή, κατά πάγια νομολογία, η ζημία αυτή δεν μπορεί κατ' αρχήν να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης οικονομικής αντισταθμίσεως (βλ. προπαρατεθείσα διάταξη Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 44, και τη νομολογία που παρατίθεται εκεί).

44 Εν προκειμένω, όπως ορθώς τονίζει η Επιτροπή, η αιτούσα είναι προφανώς σε θέση να προσδιορίσει ποσοτικά τη χρηματική ζημία την οποία διεκδικεί, έχοντας πράγματι ασκήσει ενώπιον του Πρωτοδικείου όχι μόνον αγωγή βάσει των άρθρων 230 ΕΚ και 288 ΕΚ, αλλά εκτιμώντας επίσης τη ζημία της στο ποσό των 44 900 000 ευρώ.

45 Κατά συνέπεια, η προβαλλόμενη από την αιτούσα χρηματική ζημία δεν μπορεί να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη. Πράγματι, η ζημία αυτή συνιστά απώλεια δυνάμενη να επανορθωθεί οικονομικά με τα μέσα δικαστικής προστασίας που προβλέπει η

Συνθήκη, ιδίως το άρθρο 288 ΕΚ (προπαρατεθείσα διάταξη Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 47, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Οκτωβρίου 1997, T-230/97 R, Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1589, σκέψη 38).

46 Υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα θα δικαιολογούνταν, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, μόνον αν υπήρχε η ένδειξη ότι, χωρίς τα μέτρα αυτά, η αιτούσα ενδεχομένως θα περιερχόταν σε κατάσταση που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την υπόστασή της ή να μεταβάλει ανεπανόρθωτα τη θέση της στην αγορά (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσα διάταξη Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 45).

47 Όμως, η αιτούσα δεν απέδειξε ότι, αν δεν ληφθούν τα αιτούμενα μέτρα, υπάρχει περίπτωση να βρεθεί σε κατάσταση που ενδεχομένως θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την υπόστασή της ή να μεταβάλει κατά τρόπο ανεπανόρθωτο τα μερίδιά της στην αγορά.

48 Επιβάλλεται η διαπίστωση, συναφώς, ότι η αιτούσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο σχετικά με την οικονομική της κατάσταση το οποίο θα μπορούσε να οδηγήσει τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων στο συμπέρασμα ότι κινδυνεύει η υπόστασή της. Πρέπει, αντιθέτως, να αναφερθεί ότι το γεγονός ότι το επίδικο έργο αντιπροσωπεύει στην αγορά του Βελγίου μόνον το 15 έως 25 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της αιτούσας καταδεικνύει την ικανότητα της αιτούσας να συνεχίσει να υφίσταται μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί της υποθέσεως της κύριας δίκης. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι η αιτούσα δραστηριοποιείται και εκτός Βελγίου, ότι ανέλαβε άλλα έργα της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού και ότι αποτελεί τμήμα διεθνούς ομίλου με σημαντικές και επικερδείς δραστηριότητες. Τα επιχειρήματα της αιτούσας σχετικά με τις δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν τα ταξιδιωτικά πρακτορεία ουδόλως αλλοιώνουν το συμπέρασμα αυτό. Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ακόμη και στην περίπτωση που η οικονομική κατάσταση των ταξιδιωτικών πρακτορείων είναι δύσκολη και η κατάσταση αυτή συνεχίζεται, η αιτούσα δεν εξηγεί το γιατί η απώλεια του επίδικου έργου θα έθετε σε κίνδυνο την υπόστασή της. Εν πάση περιπτώσει, οι προβαλλόμενες ζημίες δεν αποτελούν συνέπεια της αποφάσεως της μη αναθέσεως αλλά προέρχονται από εξωτερικούς παράγοντες.

49 Όσον αφορά την πιθανότητα, στην περίπτωση μη λήψεως των αιτούμενων προσωρινών μέτρων, να μεταβληθεί ανεπανόρθωτα η θέση της αιτούσας στην αγορά, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι η θέση της θα μεταβληθεί κατά τον τρόπο αυτό.

50 Πράγματι, η αιτούσα δεν απέδειξε ότι εμπόδια διαρθρωτικής ή νομικής φύσεως δεν θα της επέτρεπαν να επανακτήσει σημαντικό τμήμα της απολεσθείσας αγοράς (βλ., υπ' αυτή την έννοια, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Ιανουαρίου 2004, Τ-369/03 R, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-205, σκέψη 84).

51 Η αιτούσα δεν απέδειξε, ειδικότερα, ότι δεν θα έχει τη δυνατότητα να αναλάβει άλλα έργα, συμπεριλαμβανομένου και του επίδικου έργου κατόπιν νέας προκηρύξεως. Τα επιχειρήματα της αιτούσας που στηρίζονται στη γενική οικονομική κατάσταση που επηρεάζει τα ταξιδιωτικά πρακτορεία δεν αποδεικνύουν ότι η θέση της στην εν λόγω αγορά θα μεταβληθεί ανεπανόρθωτα. Η προβαλλόμενη οικονομική κατάσταση θα είχε τις ίδιες συνέπειες για το σύνολο των επιχειρήσεων που παρέχουν υπηρεσίες ταξιδιωτικού πρακτορείου. Τίποτε δεν εμποδίζει την αιτούσα να ανακτήσει το μερίδιο της εν λόγω αγοράς, δεδομένου ότι θα έχει όλες τις πιθανότητες να κερδίσει το έργο αυτό κατόπιν της προκηρύξεως νέου διαγωνισμού. Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι η αιτούσα έχασε ένα «βασικό σημείο αναφοράς» δεν της στερεί τη δυνατότητα να συμμετάσχει σε νέες προκηρύξεις διαγωνισμών και να αναλάβει άλλα έργα. Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι τα βασικά αυτά σημεία αναφοράς δεν αποτελούν ένα από τα κριτήρια, μεταξύ άλλων, που λαμβάνονται υπόψη κατά την ποιοτική επιλογή των παρεχόντων υπηρεσίες (βλ. άρθρο 137 του κανονισμού 2342/2002, βλ. επίσης, υπ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσα διάταξη Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 49).

52 Συνεπώς, η αιτούσα δεν προσκόμισε επαρκείς αποδείξεις που θα επέτρεπαν στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να κρίνει ότι οι προβαλλόμενες χρηματικές ζημίες είναι σοβαρές και ανεπανόρθωτες.

53 Όσον αφορά την προβαλλόμενη από την αιτούσα μη χρηματική ζημία, σχετικά με το επιχείρημα αυτής ότι επείγει η λήψη προσωρινών μέτρων διότι θα προξενηθεί ανεπανόρθωτη ζημία στη φήμη και την αξιοπιστία της, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η απόφαση της μη αναθέσεως δεν θα προξενούσε κατ' ανάγκη τη ζημία αυτή. Κατά πάγια νομολογία, η συμμετοχή σε δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό, που από τη φύση του είναι πάρα πολύ ανταγωνιστικός, συνεπάγεται κινδύνους για όλους τους συμμετέχοντες, ο δε αποκλεισμός ενός διαγωνιζομένου, βάσει των κανόνων του διαγωνισμού, δεν έχει, αφεαυτού, τίποτε το επιζήμιο (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Αυγούστου 1983, 118/83 R, CMC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2583, σκέψη 5, και προπαρατεθείσα διάταξη Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 48).

54 Όπως ορθώς τονίζουν η Επιτροπή και η WT, το γεγονός ότι συγκεκριμένη επιχείρηση δεν μπορεί να ανανεώσει μια σύμβαση ορισμένης διάρκειας κατά τη νέα προκήρυξη διαγωνισμού αποτελεί απόρροια του περιοδικού χαρακτήρα των προκηρύξεων διαγωνισμών για δημόσιες συμβάσεις και δεν συνιστά για την επιχείρηση αυτή προσβολή της αξιοπιστίας και της φήμης της.

55 Ομοίως, δεν μπορούν να γίνουν δεκτά τα επιχειρήματα της αιτούσας με τα οποία προσπαθεί να αποδείξει ότι το επείγον απορρέει από το γεγονός ότι η πλήρης ή η σχεδόν πλήρης εκτέλεση της συμβάσεως που συνήφθη με τη WT θα πραγματοποιηθεί πριν την έκδοση της αποφάσεως επί της προσφυγής-αγωγής της κύριας δίκης. Η κατάσταση αυτή δεν συνιστά περίσταση που αποδεικνύει το επείγον, καθόσον, αν, καθ' υπόθεση, το Πρωτοδικείο αναγνώριζε το βάσιμο της κύριας προσφυγής-αγωγής, θα εναπέκειτο στην Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα προς εξασφάλιση της κατάλληλης προστασίας των συμφερόντων της αιτούσας (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσα διάταξη Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 51, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 1994, T-108/94 R, Candiotte κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. II-249, σκέψη 27). Όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, στην περίπτωση αυτή, το εν λόγω όργανο θα ήταν σε θέση να οργανώσει νέα προκήρυξη διαγωνισμού στην οποία θα μπορούσε να συμμετάσχει η αιτούσα και μάλιστα χωρίς να συναντήσει ιδιαίτερες δυσκολίες. Το μέτρο αυτό θα μπορούσε να συνδυαστεί με την καταβολή αποζημιώσεως. Πάντως, η αιτούσα δεν ανέφερε καμία περίσταση η οποία θα έθετε ενδεχομένως τα συμφέροντά της σε κίνδυνο κατ' αυτόν τον τρόπο (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσα διάταξη Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 51).

56 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η αιτούσα δεν αποδεικνύουν επαρκώς κατά νόμο ότι θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία αν δεν διαταχθούν τα προσωρινά μέτρα.

57 Συνεπώς, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να παρίσταται αναγκαίο να εξεταστεί αν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις για τη χορήγηση των προσωρινών μέτρων.

Ως προς την αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων και την αίτηση να μη ληφθούν υπόψη όσα έχει εκθέσει η Επιτροπή στα σημεία 46 έως 49 των παρατηρήσεών της της 4ης Μαΐου 2004

Επιχειρήματα των διαδίκων

58 Η αιτούσα υπογραμμίζει, με την αίτησή της της 12ης Μαΐου 2004 και με τις παρατηρήσεις της της 17ης Μαΐου 2004 και της 16ης Ιουλίου 2004, ότι τα επίδικα έγγραφα κατέχουν καθοριστικής σημασίας θέση στις παρατηρήσεις της Επιτροπής σχετικά με το fumus boni juris. Η αιτούσα εκτιμά ότι η υποστήριξη της υποθέσεώς της καθίσταται δυσχερής αν δεν της επιτραπεί να λάβει γνώση όλων αυτών των εγγράφων. Συνεπώς, η προσκόμιση των επίδικων εγγράφων είναι απαραίτητη δυνάμει ιδίως του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με το οποίο η αστική και ποινική δίκη επιβάλλεται να είναι δίκαιη. Η αιτούσα ζητεί, επικουρικώς, να μη ληφθούν υπόψη όσα έχει εκθέσει η Επιτροπή στα σημεία 46 έως 49 των παρατηρήσεών της της 4ης Μαΐου 2004.

59 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη WT, θεωρεί ότι η αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων πρέπει να απορριφθεί διότι η αιτούσα δεν απέδειξε τη χρησιμότητα της προσκομίσεως των επιδίκων εγγράφων, διότι, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, δεν επιτρέπεται η πρόσβαση στα εσωτερικά αυτά έγγραφα της Επιτροπής και διότι η

προσκόμιση των εγγράφων αυτών θα ήταν αντίθετη με την προστασία των νόμιμων εμπορικών συμφερόντων των διαγωνιζόμενων. Η WT προσθέτει ότι τα επίδικα έγγραφα περιέχουν από τη φύση τους επιχειρηματικά απόρρητα και η ανακοίνωσή τους σε ανταγωνιστή θα μπορούσε να θίξει τους κανόνες του ανταγωνισμού.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

60 Επιβάλλεται, κατ' αρχάς, η διαπίστωση ότι η αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων και η αίτηση να μη ληφθούν υπόψη όσα έχει εκθέσει η Επιτροπή στα σημεία 46 έως 49 των παρατηρήσεών της της 4ης Μαΐου 2004 δεν συνιστούν αίτηση προσωρινών μέτρων σχετική με τις επίδικες αποφάσεις και μπορούν να νοηθούν μόνον ως αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων ή μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας.

61 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά το άρθρο 105, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εκτιμά κατά πόσον υπάρχει λόγος να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων. Το άρθρο 65 του Κανονισμού Διαδικασίας διευκρινίζει ότι στα αποδεικτικά μέτρα περιλαμβάνεται, inter alia, η προσκόμιση εγγράφων. Το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας επιτρέπει στο Πρωτοδικείο να λάβει μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας στα οποία περιλαμβάνεται, inter alia, η προσκόμιση εγγράφων ή οποιουδήποτε στοιχείου που έχει σχέση με την υπόθεση.

62 Πρέπει να αναφερθεί, ακολούθως, ότι τα επίδικα έγγραφα καθώς και τα σημεία 46 έως 49 των παρατηρήσεων της Επιτροπής της 4ης Μαΐου 2004 αναφέρονται αποκλειστικά στην προϋπόθεση σχετικά με το fumus boni juris, όπως υπογραμμίζει και η ίδια η αιτούσα στην αίτησή της ασφαλιστικών μέτρων και στις παρατηρήσεις της της 16ης Ιουλίου 2004.

63 Επειδή η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί λόγω μη συνδρομής επείγοντος, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις χορηγήσεως των προσωρινών μέτρων, ιδίως η προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη fumus boni juris, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων κρίνει ότι τα επίδικα έγγραφα δεν παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την εξέταση της παρούσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων και ότι δεν πρέπει να ληφθούν τα μέτρα που ζήτησε η αιτούσα σχετικά με τα έγγραφα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 27 Ιουλίου 2004.

Ο Γραμματέας — Ο Πρόεδρος

H. Jung — B. Vesterdorf